Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36532
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

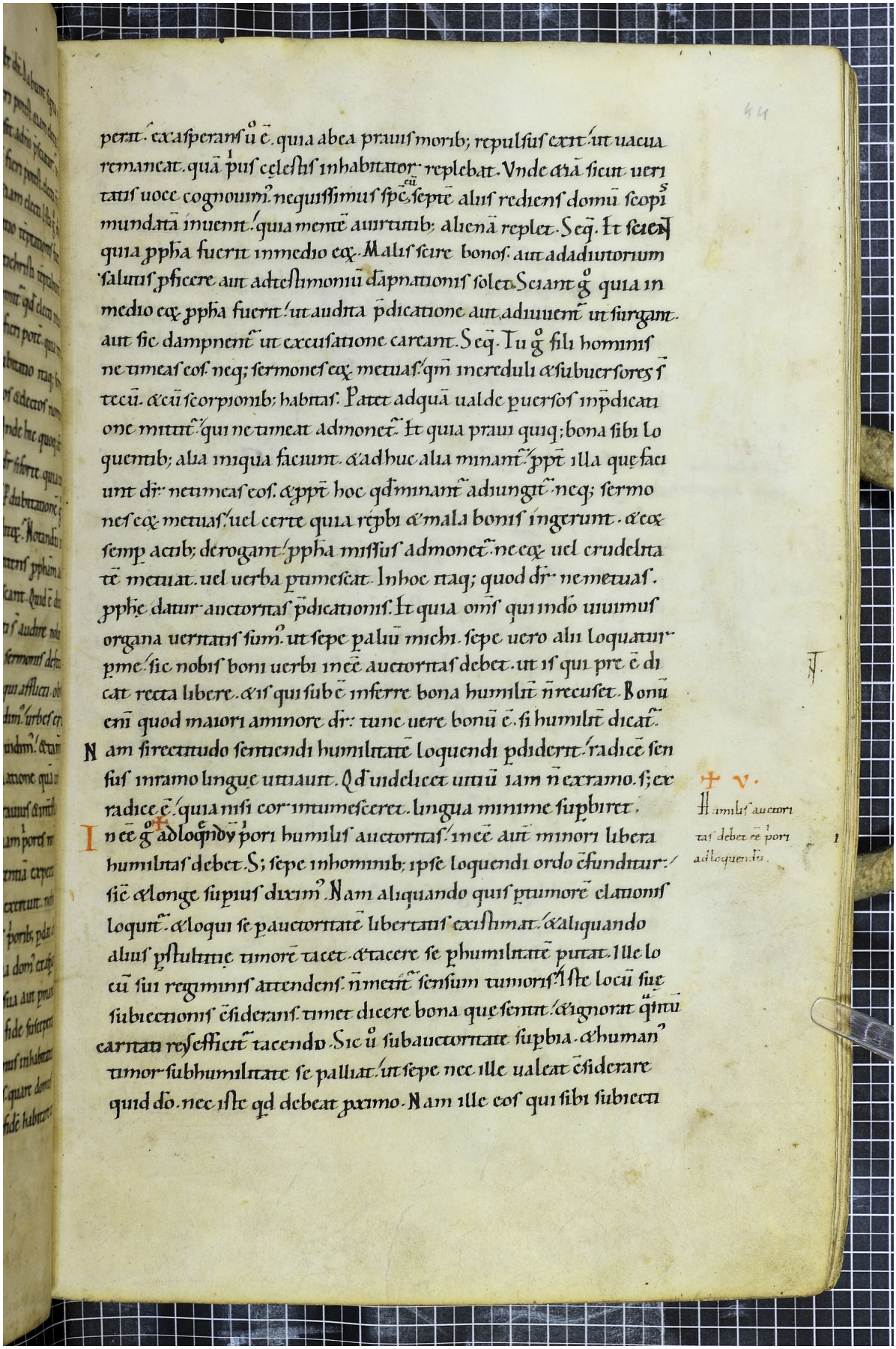

perit. exasperans ut e. quia abea prauis moribus repulsus exit ut uacua
remaneat. quia pus celestis inhabitator replebat. Vnde ait sicut ueri
tatis uoce cognouimus nequissimus spe cum septem alius redienti domum scopis
mundata inuenit. quia mente auditum alienam replet. Sequitur. Et scient
quia prophetae fuerit in medio eorum. Malis scire bonos aut ad adiutorium
salutis proficere aut ad testimonium damnationis solet. Sciant igitur quia in
medio eorum prophetae fuerit. ut audita predicatione aut adiuuent ut surgant.
aut sic damnentur ut excusatione careant. Sequitur. Tu igitur fili hominis
ne timeas eos. neque sermones eorum metuas. quamuis incredulis et subuersores sit
tecum. et cum scorpionibus habitas. Patet adquam ualde puerros in predicatio
ne mittit. qui ne timeat admonet. Et quia prauis quique bona sibi lo
quentibus alia iniqua facium. et adhuc alia minantur. propter illa que faci
unt dicit. ne timeas eos. et propter hoc quod minantur adiungit. neque sermo
nes eorum metuas. uel certe quia reprobi et mala bonis ingerunt. et eorum
semper acribus derogant. propheta missus admonet. ne eorum uel crudelita
tem metuat. uel uerba pumescat. In hoc itaque quod dicit. ne metuas.
propheae datur auctoritas predicationis. Et quia omnis qui in do uiuimus
organa ueritatis sumus. ut sepe paliu michi. sepe uero alii loquatur
per me. sic nobis boni uerbi in ecclesia auctoritas debet. ut si qui prae e di
cat recta libere. et si qui sub e inferre bona humiliter non recuset. Bonum
enim quod maiori a minore dicitur tunc uere bonum est. si humiliter dicatur.
Nam si recentudo sentiendi humilitate loquendi perdiderit. radice sen
sus in ramo linguae uiuiaut. Quid uidelicet uiuum iam non ex ramo. si; ex
radice est. quia nisi cor intumesceret. lingua minime superbiret.
In ecclesia igitur ad loquendum poris humilis auctoritas. in ecclesia autem minori libera
humilitas debet. Si; sepe in hominibus ipse loquendi ordo confunditur.
sicut et longe supius diximus. Nam aliquando quis per tumorem elationis
loquitur. et loqui se per auctoritate libertatis existimat. et aliquando
alius per stultitiae tumorem tacet. et tacere se per humilitatem putat. Ille lo
cum sui regiminis attendens. non metuit sensum tumoris. Iste locum sue
subiectionis considerans. timet dicere bona que sentit. et ignorat quantum
caritatis reseffici tacendo. Sic ut subauctoritate superbia. et humanum
tumor subhumilitate se palliat. ut sepe nec ille ualeat considerare
quid do. nec iste quid debeat premo. Nam ille eos qui sibi subiecti

V.
Humilis auctoritas debet esse poris ad loquendum.